

לאה גולדברג, משוררת (1970-1911)

"יחדיו" בראשות אברהם שלונסקי. היא כתבה ספרי שירה, ובהם "טבעות עשן", "מבית הישן", "על הפריחה"; מחזות ("בעלת הארמון") וספרי ילדים, ובהם "ידידי מרחוב ארנון", "המפוזר מכפר אזר" ו"דירה להשכיר". רבים משיריה הולחנו ונכנסו לפנתיאון הזמר הישראלי בביצועיהם של טובי הזמרים. לאה גולדברג התעניינה באמנות פלסטית והיתה גם ציירת ורשמת. היא אמרה שהציור נחוץ לה כדי לברוח מן הספרות אל עולם אחר, ממשי יותר. ב-1970 הוענק ללאה גולדברג פרס ישראל לספרות. השירות הבולאי הקדיש לה בול הנושא את דיוקנה, רישום פרי עטה ושורה מתוך השיר "בארץ אהבתי השקד פורח".

נולדה בקניגסברג שבגרמניה וגדלה בקובנה שבליטא, ששם למדה בגימנסיה העברית. את השכלתה האקדמית רכשה בברלין ובבון וקיבלה בשנת 1933 תואר דוקטור לבלשנות שמית. ב-1935 עלתה לארץ-ישראל, עסקה בהוראה בבית ספר תיכון בתל-אביב ועבדה במערכות העיתונים "דבר", "על המשמר", "דבר לילדים" ו"משמר לילדים". בשנים 1943-1944 ערכה את ספרי הילדים בהוצאת "ספרית פועלים". ב-1952 החלה ללמד ספרות עברית באוניברסיטה העברית ומ-1963 עמדה בראש החוג לספרות השוואתית באוניברסיטה זו.

לאה גולדברג, משוררת, סופרת, מתרגמת ומבקרת, נמנתה עם חבורת הסופרים והמשוררים

לאה גולדברג: זר פרחים

לְמַדְנִי אֱלֹהֵי בְרָךְ וְהַתְּפַלֵּל
עַל סוּד עֲלָה קָמַל, עַל נִגְהַ פְּרִי פֶּשֶׁל
עַל תְּהָרוֹת הַזֹּאת לְרֵאוֹת, לְחוּשׁ, לְנִשְׁמָה,
לְדַעַת, לְיַחַל, לְהַכְּשֵׁל.
לְמַד אֶת שְׁפֹתַי בְּרִכָּה וְשִׁיר הַלֵּל,
בְּהַתְּחַדֵּשׁ זְמַנְךָ עִם בְּקָר וְעִם לַיִל.
לְבַל יְהִי יוֹמֵי הַיּוֹם - כְּתִמּוּל שְׁלִשׁוּם.
לְבַל יְהִי יוֹמֵי תְּרַגְלָה.

מתוך השיר "למדני אלוהי"

ליל סתו גשום ובקר בהיר לאה גולדברג

לתוך לילה שחר ואטום
 אשר רק התנים
 יודעים מבאותיו
 השלכה עיר.
 לבושה צחרים
 לא מוגנת
 ממגלב המטר
 מגצרת הרעם
 מלטוף צגבי ים וקון.

עירנו הקטנה
 ואנחנו עמה
 וחינו -

אבל הבקר הבהיר פתח פלאה
 והנה -

עוד צגולים שחרים מתחת לריסיה הלחים
 לבנה היא ולא נאנה
 בלי עבר ובלי גאנה -
 מה יפוי נעוריה!

מתוך "שירי תל אביב"/הוצאת קרן תל אביב
 לספרות ולאמנות והוצאת הקיבוץ המאוחד/תש"מ